

המערב-גרמני דגם נסיוני של מאפית-שדה, הנישאת על מכונית מיוחדת ומתלווה אל הכור חות (ביחד עם מטבח-שדה). המאפיה מספקת לא רק לחם טרי, אלא אף עוגות. יש ביכולתה לספק לחם ועוגות טריים גם בהיותם באי-מונים, כמעין "חזרה" למצבי-קרב.

הביטוי האנגלי "כבישי-קטל" — על משקל "שדות-קטל" — משמעותו רבה. יש צבאות בעולם, שמספר הרוגי-הדרכים שלהם (בימי שלום!) רב ממספר נפגעי-הנשק. והנה, צבא ארה"ב קיבל זו הפעם ה-19 (תוך 21 השנים האחרונות!) את הפרס השנתי של ה"מועצה הלאומית לבטיחות". הסטטיסטיקה מספרת: עובדי-צבא אמריקאיים — חיילים ואזרחים כאחד — עבדו כחצי מיליון שעות עבודה לכל תאונת-עבודה "צבאית"; כלל-רכב צבאיים נסעו כ-185,000 ק"מ לכל תאונת-דרכים; ואילו באזרחית-הצבא (להבדיל מחיל-האוויר!) טסו כ-7,000 ק"מ על כל תאונה רשומה.

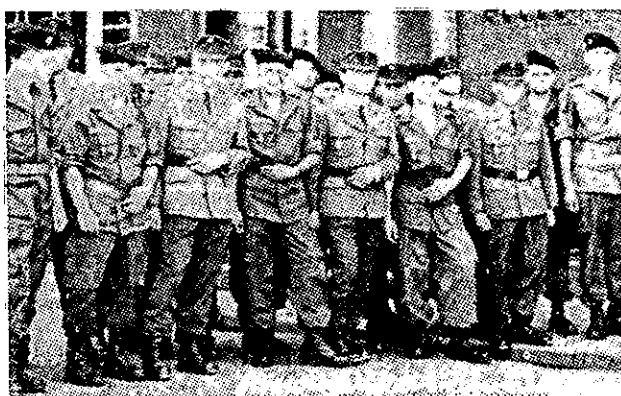
בנורבגיה, (וביחוד בצפון, המיושב פחות) מועטות הדרכים הסלולות, ולכן מהוה התור בלה הצבאית בעיה לוגיסטית חמורה. בשטחים קשי-מעבר כאלה, השימוש בסוסים מאפשר לאספקה לנוע עם חיל-הרגלים אף בתנאי "הקו-הקדמי". כבר כיום עומדות לרשות הצבא הנורבגי שש פלוגות-תובלה כאלה. הן מוצבות באזורי גידול-הסוסים, כדי שאפשר יהיה להחרים במהירות סוסים נוספים במקרה של גיוס.

אך המטען המכסימלי שיכולה הפלוגה לשאת הוא כ-10 טון (ובשימוש במגררות-שלג — 25-23 טון בלבד) — בעוד שמסוק-תובלה כבד אחד מסוגל לשאת

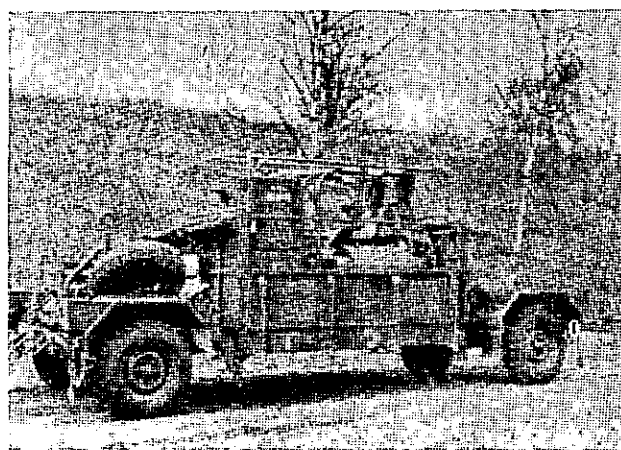

כמעט כפליים מ-משקל זה. צבא נורבגיה אינו היחיד בכך. בתקציב-הצבא המערב-גרמני מצוי עדיין סעיף להחרזת סוסים; בברי-גדת-תובלה אחת ב-פינלנד: 450 סוסים; בצבא האוס-טרי נהוג שימוש בסוסים לתספוק יחידות הרריות.

אבטחת גייסות בשדה; מדינות לא-גדולות אחרות משתמשות לפעמים בנשק זה — ביחוד אם אינן שייכות לאחד ה"גושים", וחייבות לפתור בעצמן גם בעיה זו. במצעד האחרון של צבא-אוסטריה הופיעו לראשונה נגמ"שים נ"מ נושאי-חותח דוקני בן 35 מ"מ (תוצרת מפעלי "ארליקון" השבייצריים), עם התקן מכ"מ "סופר-פלדרמאוס" לבקרת-הירי. אך לא די בכך: במצעד הופיעו גם משגרי-רקטות אוטומטיים בני 80 מ"מ, מתוצרת "ארליקון" (ראה הרשימה "קטיושות...". ב"מערכות", חוב' קס"ה עמ' 23). הם נישאים על נגמ"שים מתוצרת אוסטרית עצמית, מדגם "זאורר". הללו, לפי טבע אשם, נועדו לשמש כארטי-לריה לירי למטרות שטח, לצורך "הרויה" אינטנסיבית (ולו לרגעים ספורים) של יעד שיותקף, או של איזור פריסתם של טילים נ"ט של היריב.

לאחרונה שולבה פלוגה מגדוד-פלסים 4 של צבא מערב-גרמניה, למשך 3 שבועות, ברגימנט-פלסים צרפתי תחונה במערב-גרמניה. אין זה אלא אות נוסף לשיתוף-פעולה גובר בין הגרמנים לבין צבאות אחרים. לא זו בלבד שהחיילים הצרפתיים והגרמניים הת-אמנו יחד במשך תקופה זו, אלא שבסיומה אף ערכו ביקור משותף בשדות-המערכה של ורדאן. אותו זמן שולבה, במקביל, פלוגה מרגימנט הפלסים הצרפתי בגדוד פלסים מע-רב-גרמני.

לא במקרה, כנראה, נגזרו "לחם" ו"מל-חמה" משורש אחד; שכן גם הלחם הוא אמ-צעי-מלחמה. כבר בצבאות קדומים השתמשו בסידורי מאפיות-בשדה. עתה הופיע בצבא

במלחמת ויאט-נאם החלו משתתפים, לפ-חות סמלית, פרט לצבא ארה"ב, גם צבאות קטנים ממנו. צבא ניו-זילנד שולח לויאט-נאם סוללה מרגימנט-הארטילריה ה-16, מותיקי מל-חמת-קוריאה. הרגימנט הוקם ב-1950 — כחלקה של ניו-זילנד ב"דיביויה של חברי-העמים הברי-טי" שלחמה בקוריאה.

לקראת היציאה לויאט-נאם הוכשרו חיילי הסו-ר ללה, שהם תותחנים ותיקים ומאומנים, גם בלוחמת ג'ונגל כאנשי חי"ר. בתמונה-צורת מן הסוללה, בתרגילי-ירי אחרון לפני היציאה.

לפני זמן לא-רוב צוידו השריונאים הסוביי-טיים בבגדי-עבודה חדשים. שני החלקים של הבגד — המעיל והמכנסים — עשויים כנראה מאריג סינתטי הדוחה שמן. כלומר — הקץ לבעית הזיהום של צותי הטנקים. המדים שבתמונה הם מדי-קיץ, אך יש גם מדי-חורף, בעלי בטנה, להם אותה תכונה ביחס לשמן. זאת ועוד: קסדת-המגן מכילה אחזיות-אל-חוט ומיקרופון-לחי.

ברקע — טנק PT-76 (טנק-הסיור הסובייטי), שתותחו בעל בלם-לוע מחורץ — דבר נדיר בטנקים סובייטיים אלו, אף שהוא מצוי במש-חית-הטנקים ASU-57.

גם מדינות לא-גדולות מנסות עתה לפתח נשק נ"מ, שיהלום את הצרכים החדשים של

